

at svare sine Udgifter end den, der vel har en temmelig anseelig Indtægt, men som ikke er istand til at kunne lægge det Overflud tilside, som den mere Formuende kan. Det forvandrede mig slet ikke i Begyndelsen at høre det ærede Medlem fra Bornholm begrunde sin Afstemning ifjor, da han sagde: men nu er jo Lovforslaget i en anden Form, end det havde ifjor. Ganske vist har det ikke en saadan Form, jeg kunde ønske eller anse det for tjenligt at faae det vedtaget i, men jeg har ogsaa kun taget Ordet for at hævde den egentlige Grundtanke's Rigtighed. Det forekommer mig, at den forrige ærede Taler udtalte sig stærkt derimod, og at han navnlig stærkt betonedede, at det ikke er det, hvortil der føles Trang, men jeg tør forsikre haade det høie Thing og den megel aglede Minister, at der virkelig er Trang til en Forandring og en Udvidelse i denne Henseende. Dette er min Overbevisning, dertil har jeg lagt Mærke, hvor jeg er kommen frem, men paa den anden Side ere de Kræfter omkring i Kommunerne, som hidtil have raadet over Bølgene, endnu saa stærke, at det ganske vist ikke gaar an — havde jeg nær sagt — ogsaa at ville tage det Hensyn i Betragtning, at det forelagte Lovforslag skal opstilles som et Bølgprogram. Vil man gaa ud derfra, kommer man for kort for Tiden, thi de, der have væsentlig Indflydelse paa Bølgene, og navnlig de bedre stillede Bønder, ere imod denne Lov, men ved Siden heraf er der ganske vist en stærk Trang til at faae nogen Indflydelse. Vi maa ogsaa huske paa, at Sogneraadet og den kommunale Myndighed i det Hele har med andre Ting end Pengesager at gjøre. Der er f. Ex. Ordningen af Undervisningsvæsenet, og haade de mindre og de større Skatteydere maa dog have Ret til at tage Del i Bestemmelsen om Maaden, hvorpaa deres Børn skulle undervises. Man kan derfor ikke opstille som Grundregel, at der ingensomhelst Trang er tilside, og at det udelukkende er bedre Raar, der stræbes efter. Jeg er vis paa, at ligesom der er en Samfundsklasse, som stræber derefter, er der ogsaa en, som siger: Skaf os blot mere Indflydelse paa den kommunale Styrelse, saa skulle vi nok selv skaffe os den den fornødne

Dplysning og de fornødne Gæver til at gjøre den gjældende. Foruden dem, der ere imod Udvidelse af Bølgretten, og den Retning i Landet, der raaber paa bedre Raar og bedre Dplysning, er der ogsaa en og — jeg antager — ikke saa lidet vigtig Stand som siger: Skaf os noget mere Indflydelse i de Forhold, vi daglig have for Die! Jeg vil slutte med at sige, at jeg stemmer for Lovforslagets videre Fremme, men hvorvidt jeg til Syvende og sidst kan gaa ind derpaa, vil afhænge af, i hvilken Form og Skikkelse det kommer til at foreligge. Jeg er ikke saa ivrig en Tilhænger deraf, at jeg ikke rolig skulde kunne se Fremtiden imøde, uden at vi fik en Lov ud af dette Forslag; men jeg har kun taget Ordet for at gjøre min Stilling klar for Thinget og for at modsigge den Grundbetragtning, der kom til Orde gennem det ærede Medlem fra Bornholm.

Th. Nielsen: I Begyndelsen, da jeg hørte det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Bølgkreds (Kofod), glædede jeg mig, thi jeg tænkte: I ham har Du en Forbundsfølge. Han begyndte, som det lod til, med at være meget ilde tilfreds med, at Forslaget i Grunden ikke gik vidt nok, idet Borgmesteren fremdeles skal være Formand i Byraadet og Amtmanden i Amtsrådet. Jeg fandt, at der var Meget i det, som det ærede Medlem kom med derom, og jeg tænkte: Han vil stille Vædringsforslag i den Retning. Den Tanke er ogsaa opkommen hos mig, at der kunde siges Meget derimod, men jo længere jeg hørte paa ham, desto mere kjed, kan jeg sige, blev jeg deraf, om end ikke, fordi Grundene imod Lovforslaget vare slaaende, thi da han havde aftalt, sagde jeg til mig selv: Hvad er der fremkommet imod Lovforslaget? Mit Svar var: Der er aldeles Intet fremkommet; thi det Æneste, jeg har hørt, er noget Snak om, at der ingen Trang er tilside til Lovforslaget, men dette indskrænkede sig dog til Bornholm, hvor det ærede Medlem havde talt med en eller anden Bølg. Jeg kunde nu fortælle, at jeg havde erfaret det Modsatte, men jeg veed ikke, om det kunde interessere. Forøvrigt maa jeg sige, at der sidste Sommer